

31993R0315

13.2.1993.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 37/1

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 315/93
(1993. gada 8. februāris),
ar ko nosaka Kopienas procedūras attiecībā uz piesārņotājiem pārtikā

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā jāpieņem pasākumi, kuru mērķis ir līdz 1992. gada 31. decembrim pakāpeniski izveidot iekšējo tirgu; tā kā iekšējais tirgus aptver tādu teritoriju bez iekšējām robežām, kurā nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte;

tā kā dalībvalstīs pieņemto noteikumu atšķirības var apgrūtināt kopējā tirgus darbību un tā kā jānosaka procedūra saskaņotu Kopienas noteikumu pieņemšanai;

tā kā piesārņotāji var nokļūt pārtikā jebkurā posmā no ražošanas līdz patēriņam;

tā kā sabiedrības veselības aizsardzības interesēs ir svarīgi, lai šie piesārņotāji būtu tādā līmenī, kas pieņemams no toksikoloģiskā viedokļa;

tā kā turpmāk piesārņotāji jālikvidē, kad vien tas iespējams, izmantojot labu darba pieredzi; tā kā valsts iestādes var efektīvi kontrolēt atbilstību šādai labai darba pieredzei, ņemot vērā to pārstāvju profesionālo sagatavotību un pieredzi;

tā kā šī regula jāpiemēro, neierobežojot normas, kas pieņemtas īpašu Kopienas noteikumu sakarā;

tā kā veselības aizsardzības interesēs ir lietderīgi veicināt globāla risinājuma meklējumus attiecībā uz piesārņotājiem pārtikā;

tā kā par visiem jautājumiem, kas var ietekmēt sabiedrības veselību, jāapspriežas ar Pārtikas zinātnisko komiteju, kas izveidota ar Lēmumu 74/234/EEK ⁽⁴⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Šī regula attiecas uz piesārņotājiem pārtikā.

“Piesārņotājs” ir ikviena pārtikai netīši pievienota viela, kas atrodas šādā pārtikā sakarā ar šīs pārtikas ražošanu (ieskaitot zemkopībā, lopkopībā un veterinārijā veiktās darbības), izgatavošanu, pārstrādi, pagatavošanu, apstrādi, iepakojšanu, iesaiņošanu, pārvadāšanu vai uzglabāšanu vai arī vides piesārņojuma dēļ. Šī definīcija neattiecas uz tādiem svešķermeņiem kā, piemēram, insektu atliekām, dzīvnieku spalvām utt.

2. Šo regulu nepiemēro piesārņotājiem, uz kuriem attiecas īpaši Kopienas noteikumi.

Šai regulai stājoties spēkā, Komisija informatīvā nolūkā publicē Eiropas Kopienas Oficiālā Vēstneša C sērijā šā panta pirmajā daļā minēto noteikumu sarakstu. Komisija šo sarakstu attiecīgi atjaunina.

3. Noteikumus attiecībā uz piesārņotājiem pieņem saskaņā ar šo regulu, izņemot tos, kas paredzēti 2. punktā minētajos noteikumos.

⁽¹⁾ OV C 57, 4.3.1992., 11. lpp.

⁽²⁾ OV C 129, 20.5.1991., 104. lpp., un 1993. gada 20. janvāra Lēmums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 223, 31.8.1992., 24. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 136, 20.5.1974., 1. lpp.

2. pants

1. Pārtika, kurā piesārņotāji nav pieņemamā daudzumā no sabiedrības veselības aizsardzības viedokļa, un jo īpaši nav pieņemams toksikoloģiskā piesārņojuma līmenis, netiek laista tirgū.

2. Turklāt piesārņotāju līmeni saglabā iespējami zemu, ievērojot labu pieredzi visos 1. pantā minētajos posmos.

3. Sabiedrības veselības aizsardzības interesēs un ievērojot 1. punktu, vajadzības gadījumā saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamus daudzumus.

Minētos pieļaujamus daudzumus nosaka, pieņemot papildināmu Kopienas sarakstu, un tajos var iekļaut:

- pieļaujamus daudzumus vienam un tam pašam piesārņotājam dažādos pārtikas produktos,
- analītiski nosakāmos daudzumus,
- norādi uz izmantojamām paraugu ņemšanas un analīzes metodēm.

3. pants

Noteikumus, kas var ietekmēt sabiedrības veselību, pieņem pēc apspriešanās ar Pārtikas zinātnisko komiteju.

4. pants

1. Ja dalībvalstij sakarā ar jaunu informāciju vai esošās informācijas atkārtotu novērtēšanu ir pamats aizdomām par to, ka piesārņotājs pārtikā, lai gan tas atbilst šai regulai vai īpašām regulām, kas pieņemtas, ievērojot šo regulu, izraisa veselības apdraudējumu, tā var uz laiku apturēt vai ierobežot attiecīgo noteikumu piemērošanu savā teritorijā. Tā nekavējoties informē par to pārējās dalībvalstis un Komisiju un pamato savu lēmumu.

2. Komisija iespējami īsā laikā pārbauda 1. punktā minētās dalībvalsts sniegto pamatojumu Pastāvīgajā pārtikas produktu komitejā, kas izveidota ar Lēmumu 69/314/EEK⁽¹⁾, un nekavējoties sniedz atzinumu, kā arī veic vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 8. pantā noteikto procedūru.

5. pants

1. Dalībvalstis nedrīkst ar piesārņotāju līmeni saistītu iemeslu dēļ aizliegt, ierobežot vai kavēt tādas pārtikas laišanu tirgū, kas atbilst šai regulai vai īpašiem noteikumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo regulu.

(1) OV L 291, 19.11.1969., 9. lpp.

2. Ja nav pieņemti Kopienas noteikumi attiecībā uz 2. panta 3. punktā minētajiem maksimāli pieļaujamajiem daudzumiem, piemēro atbilstīgus valsts noteikumus, kas ir saskaņā ar Līguma noteikumiem.

3. a) Ja dalībvalsts atstāj spēkā savu tiesību aktu noteikumus, tā informē par to Komisiju un pārējās dalībvalstis sešos mēnešos pēc šīs regulas pieņemšanas;

b) ja dalībvalsts uzskata, ka jāpieņem jauni tiesību akti, tā paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par paredzētajiem pasākumiem, sniedzot šo pasākumu pamatojumus. Komisija apspriežas ar dalībvalstīm Pastāvīgajā pārtikas produktu komitejā, ja tā uzskata šādu apspriešanos par lietderīgu vai ja kāda dalībvalsts to lūdz.

Dalībvalstis var veikt minētos paredzētos pasākumus tikai trīs mēnešus pēc šāda paziņojuma un ar noteikumu, ka Komisijas atzinums nav negatīvs.

Pēdējā gadījumā un pirms otrajā daļā minētā termiņa beigām Komisija uzsāk 8. pantā paredzēto procedūru, lai noskaidrotu, vai paredzētos pasākumus var īstenot, vajadzības gadījumā ievērojot atbilstīgos grozījumus.

6. pants

Komisija katru gadu iesniedz Pastāvīgajai pārtikas produktu komitejai ziņojumu par to Kopienas tiesību aktu vispārējo pilnveidošanu, kas attiecas uz piesārņotājiem.

7. pants

Četrus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija nosūta Padomei ziņojumu par gūto pieredzi, vajadzības gadījumā pievienojot visus attiecīgos priekšlikumus.

8. pants

Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas produktu komiteja (turpmāk "Komiteja").

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Atzinumu par projektu Komiteja sniedz termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā Līguma 148. panta 2. punktā noteikts attiecībā uz lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi neatbilst Komitejas atzinumam vai arī ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja, beidzoties triju mēnešu termiņam no jautājuma nodošanas izskatīšanai Padomei, tā nav pieņēmusi lēmumu, tad lēmumu par

priekšlikumā ietvertajiem pasākumiem pieņem Komisija, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nepieņem lēmumu pret minētajiem pasākumiem.

9. pants

Šī regula stājas spēkā 1993. gada 1. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1993. gada 8. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. TRØJBORG